Šenovské listy

ČÍSLO 9 • ROČNÍK 18 • ZÁŘÍ 2016 • VYDÁVÁ MĚSTO KAMENICKÝ ŠENOV 10 KČ

PASOVÁNÍ PRVŇÁČKŮ NA RYTÍŘE KRÁSNÉHO SLOVA

Konec školního roku také znamená, že se v naší knihovně chystá opět veliká slavnost. Pasování prvňáčků. Letos to čekalo dvě první třídy, paní učitelky Mgr. Věry Veselé a paní učitelky Mgr. Alexandry Skokové.

Pasování „kouzelným knihovnickým mečem“ se ujali pan starosta Bc. František Kučera a pan místostarosta Zbyněk

Jech. „Rytíři a rytířky“ dostali čtenářské desatero, pamětní list a roční bezplatnou přihlášku do knihovny.

Po obřadu pasování, kdy byly pasovány také obě paní učitelky, jsme si prohlédli knihovnu, přečetli společně Příběh

(Pokračování na stránce 2)

Škola na Práchni zahájí školní rok 2016/2017 v novém „kabátě“

Po loňské náročné rekonstrukci vnitřních prostor letos o letních prázdninách probíhaly práce na nové fasádě školy. Již 1. září budou moci všichni návštěvníci obdivovat nové barevné provedení vnějšku budovy. Ale důvod potřeby nové fasády nebyl pouze z estetického důvodu. Hrozilo i nebezpečí padání omítky a tím byla ohrožena bezpečnost dětí i dospělých. Poděkování patří městu, které vyčlenilo prostředky na vytvoření nového vzhledu školy.

Přejeme všem dětem, jak v mateřské nebo v základní škole, aby se jim v „naší barevné“ škole líbilo.

Kolektiv učitelek ZŠ a MŠ Prácheň

Vzpomínání

Osobní děkan, emeritní farář v Kamenickém Šenově a emeritní kanovník Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích P. Stanislav Bečička, OP

Dne 25. června 1953 složil tajné sliby a stal se členem řádu sv. Dominika. Kněžské svěcení přijal 24. června 1972 v Litoměřicích z rukou Štěpána kardinála Trochty. Svou kněžskou službu vykonával v České Kamenici, v Kamenickém Šenově, působil v Horním Prysku, Huntířově, Jetřichovicích, Kerharticích, Malé Bukovině, Markvarticích u Děčína, Práchni, Srbské Kamenici a Růžové.

Jistě si každý okamžitě vzpomene na jeho krásné příspěvky v našich novinách, ať již to byly Velikonoce – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, Vánoční svátky nebo Dušičky - Tradiční dny vzpomínek na zemřelé, kdy nám vždy připomněl smysl našeho života, naději, sílu modlitby a záměry člověka.

V červnu 2010 nám pan farář poskytl rozhovor do tehdejší rubriky Rozmlouvání o vzpomínkách. Návštěva na faře byla sama o sobě zážitkem, natož pak probírání se starými dokumenty a fotografiemi. Z tohoto rozhovoru si dovolím připomenout některé vzpomínky našeho pana faráře:

„Pocházím z Brna, z osmi sourozenců. Narodil jsem se v červnu 1926. Tatínek byl důstojníkem, měl hodnost kapitána. Postavil pro nás domek blízko Tuřan. Dožil se požehnaných 90 let!!!

Po absolvování obecné a měšťanské školy jsem nastoupil na elektrotechnický obor, pak následovala vojna v Plzni. Tuřany byla velice věřící obec. Pamatuji se na své první setkání s Biblí.

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

pavoučka Čendy a vyprávěli si o knížkách pro děti. A protože je dětské oddělení plné krásných dětských knih a každý si tu najde tu svoji, tak se již moc těším na další malé nové čtenáře naší krásné knihovny.

Drahomíra Liptáková

(Pokračování ze stránky 1)

Byla to soutěž „Biblické závody“. Zúčastnil jsem se a dostal první cenu. Studium Bible mě velice zaujalo a rozhodl jsem se svůj život zasvětit Pánu Bohu. Víme, že komunisté se velice snažili dokázat, že žádný Bůh není, že všechno je jen hmota. Začal jsem se zajímat o filosofii a přihlásil jsem se do Státního semináře. Nejprve jsem nebyl přijat, a tak jsem nastoupil do lovosické chemičky, potom do Ústí do projekce a do Elektroinstaly. Víra mě nikdy neopustila, a tak jsem v uvolněném roce 1967 na přímluvu profesora nastoupil do Státního semináře v Litoměřicích. Fakulta teologická, denní studium v trvání pěti let. V roce 1972 jsem byl vysvěcen a poté jsem nastoupil na Farní úřad v České Kamenici. Bohužel, farnosti se omezují a budou se vytvářet centra podle oblastí. Věřících ubývá. I v naší farnosti.

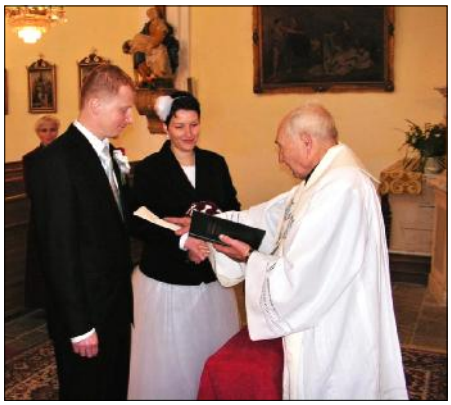

Nastoupil jsem do Kamenického Šenova za pátera Smrčinu, který v pohnuté době 70. let zde sloužil mši za Jana Palacha a samozřejmě se ho komunisté chtěli okamžitě zbavit. Stěhoval jsem se do našeho města a do roku 1979 jsem ještě dojížděl do Ústavu sester v České Kamenici na ranní mši, která začínala vždy v 06.00 hodin. Svou kapli měly přímo ve svém ústavu. Pak sestry z České Kamenice odcházejí.

Zde, na mém šenovském působišti, bylo plno práce. Kostel jsem převzal celý podmáčený a fara byla poničená. Byli tu dokonce přímo na faře ustájeni dva koně. Kostel čekala oprava střechy, se kterou začal můj předchůdce. Dokončili jsme měděnou věž z peněz, které náš kostel dostal jako dědictví po jedné z našich věřících. Ze zbouraného kostela ve Stružnici jsem dovezl věžní hodiny. Na kostelní fasádu jsem sehnal peníze (něco peněz i z okresu) a brigádně a svépomocí se vše pomalu dávalo dohromady. Vnitřek kostela jsem dal vzdušně a světle vymalovat….

Tak si pana faráře pamatuje plno lidí, jako skromného, poctivého, pracovitého a velmi ochotného člověka. Kamenický Šenov měl veliké štěstí, že tu takový dobrý člověk působil. I když nejsem věřící, tak skoro povinnost byla se starší dcerou navštívit bohoslužbu v období Velikonoc, byly jsme na kamarádčině církevní svatbě, na vynikajících koncertech konaných v našem kostele, „strašila“ jsem vždy na

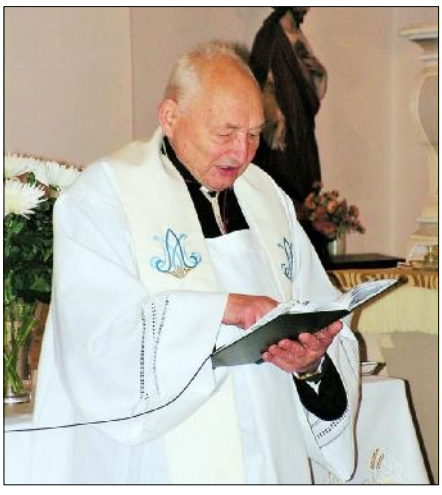

věži jako průvodce při hojných návštěvách zvonice na naší již počtvrté konané šenovské akci Noc kostelů, dále si vybavuji požehnání pana faráře drobným sakrálním, opravovaným a obnovovaným, památkám, která občanská sdružení města postupně opravují a zvelebují, a vždy byla každá taková akce neopakovatelným zážitkem. V knihovně probíhá anketa k pojmenování našeho hlavního zvonu, mezi navrhovanými jmény se objevilo i jméno Stanislav.

Pan farář nás opustil 8. července 2016. Přišlo se s ním naposledy rozloučit veliké množství lidí. Pohřební mši svatou v našem kostele Narození sv. Jana Křtitele vedl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Velmi pěkné poděkování a rozloučení pronesl starosta města Bc. František Kučera. Po mši svaté bylo tělo zemřelého uloženo do kněžského hrobu na místním hřbitově. V pohřebním průvodu pak plno lidí tiše vzpomínalo, koho náš pan farář křtil, koho oddával, koho doprovázel na jeho poslední cestě. Každý z nás má maličký útržek vzpomínky ve svém srdci napořád.

Drahomíra Liptáková

Rozloučení pana starosty pronesené nad rakví pana faráře Bečičky:

Vážený pane biskupe, vážení smuteční hosté, dámy a pánové: dovolte mi, abych krátce vzdal hold nejen obdivuhodnému a laskavému člověku, ale abych také vzdal hold a úctu svědectví, které za svého života vydal. Svědectví o tom, že zlu lze vzdorovat neokázale, přesto statečně a pevně. Svědectví o obrovské síle lásky, kterou pan farář Stanislav Bečička rozdával všem kolem sebe bez rozdílu. Dokonce i těm, kteří se na něm provinili. Svědectví o tom, jak naplno je možné vykonávat své povolání, které člověk chápe jako službu pro druhé.

Pan farář Bečička byl vlídný a laskavý - často vtipný a veselý. Měl rád lidi a mnoho lidí mělo rádo jeho. Miloval hudbu, svoji zahrádku a posezení s přáteli nad skleničkou. Pan farář Bečička byl statečný! Členem řádu Dominikánů se tajně stal už v roce 1953, tedy v době, kdy u nás bylo 2420 řeholníků komunistickým režimem vězněno. Jeho odvaha a víra se ale projevily nepochybně také tehdy, když nezajištěn lezl po římse pod stropem šenovského kostela a ometal pavučiny.

Pan farář Bečička byl pracovitý patriot a měl rád všechna místa, kde působil, ale nejdéle to byl náš Kamenický Šenov, kde s námi prožil celých 43 let! Svůj patriotismus dokládal skutky spíše než řečmi - péčí o své kostely a fary. Na to nelitoval úsilí ani peněz, kterých se věčně nedostávalo, a neváhal obětovat i své vlastní peníze. Připomeňme si, že za jeho působení byly opraveny střechy kostelů a věží v Prysku a v Šenově, fasády prácheňského a šenovského kostela; byl vymalován šenovský kostel, opraveny jeho oltáře. Podporoval obnovu Starého hřbitova. Bylo toho ale mnohem víc. I na sklonku života až do poslední chvíle přemýšlel, co dál udělat, obnovit, restaurovat. Můžeme jen litovat, že se nedožil chystané opravy fasády šenovského kostela, na něj byl oprávněně hrdý.

Pan farář Bečička působil v Kamenickém Šenově od roku 1973 a Šenovu dal i poslední roky svého dlouhého devadesátiletého života, kdy čekal na někoho, kdo jej v Šenově nahradí. To, že jeho poslání bude předáno do povolaných rukou, by jej nepochybně na "onom světě" potěšilo nejvíc. Usilovat o to je naším závazkem vůči jeho památce.

Každá společnost potřebuje své velké morální vzory, které nás formují tím, jak je obdivujeme a chceme se jim alespoň trochu podobat. Pan farář takovým vzorem byl pro všechny věřící i nevěřící. Jako statečný chlap, statečný kněz, vlastenec a muž, jenž beze zbytku naplnil své poslání. Dějiny města tvoří výjimečné události a výjimečné osobnosti. Výjimečná osobnost, pan farář Bečička, dnes bezpochyby vstupuje navždy do dějin Kamenického Šenova. Do našich srdcí vstoupil již dávno. Dnešní slavnosti se obvykle říká poslední rozloučení. Já se s Vámi, pane faráři, loučit nemohu a nechci. Budete trvale přítomen v mých vzpomínkách a vím, že takových nás bude hodně. Měli jsme Vás moc rádi, vždycky Vás budeme mít moc rádi.

Sbohem, pane faráři, a děkujeme.

Marie Plešingrová

U našeho pana faráře jsem jako hospodyně prožila krásných dvacet pět let. Byl to dobrý člověk, pracovitý, měl velmi rád lidi, stále se o něco zajímal, vymýšlel, zařizoval. Patřil k nejstarším členům diecéze. V Kamenickém Šenově prožil čtyřicet tři let. Jeho původní hospodyně dojížděla z Litoměřic, vařila zde obědy a celkově se starala. Jednoho večera se jí však udělalo špatně, pan farář zavolal sanitku, ale bohužel do rána zemřela. Mozková příhoda. Pan farář mě tehdy požádal, zdali bych něco neuvařila já. No víte, já a vařit – celý život jsem měla oběd na stole – doma vařila moje maminka. Zkusila jsem uvařit první oběd. „No vidíte, bylo to dobré“, pochválil mě pan farář. Nakonec jsem vařila i pro biskupa. Byl tady u nás biřmovat. Tak jsem začala pravidelně docházet na faru. Pan farář měl italskou pračku, třicet let starou, v ní si ale pral sám, vyprané prádlo jsem potom vyžehlila. Úklid fary také zabral čas, no vemte si jen – na celé faře je 32 oken! Tady bych chtěla určitě i za pana faráře poděkovat paní Hořejší, paní Duškové, paní Pavláskové, které se o úklid staraly dlouhá léta.

Po sedmdesáti letech se začal malovat kostel. Naposledy se maloval za první republiky. To si ještě pamatuji. Pan farář prostě chodil z jedné práce do druhé. Byl neustále aktivní. Například: naše dva zvony byly na lano, v té době se zvonilo ručně, každé poledne. Pan farář nechal zvony předělat na elektriku. Začal opravovat kostelní věž. V té době neměl více peněz, než na tu malou věžičku. Přemýšlel: „Věžička bude svítit a ta velká báň zůstane černá?“ Začal tedy shánět peníze, kde se dalo, také z obětních darů od farníků naší farnosti. Podařilo se a celá oprava nakonec vyšla na čtvrt milionu. Jeho farnost byla poměrně veliká. Dříve sloužíval i tři mše za jeden den. Mnoho času mu také zabrala administrace okolo kostela. Ke konci už mu velmi slábl zrak a i na mších začínal používat na čtení silnou lupu, což ho velmi trápilo. Naštěstí mu s prvním čtením pomáhal jáhen. Poslední jeho veliký úkol, který chtěl uskutečnit, byla fasáda kostela. Jezdilo sem také hodně cizinců, hlavně z Německa, a ti byli velice překvapeni a potěšeni velmi dobrým a udržovaným stavem našeho kostela, starého hřbitova a kostelů blízkého okolí. Velmi za to panu faráři děkovali.

Mezi lidmi byl velice oblíben, na jeho zdraví se často ptali i lidé, co kostel nenavštěvovali. K panu faráři se chodilo často i o

rady, když někde nefungovalo manželství, vyskytly se další různé problémy, tehdy jen říkal: „Měl jsem návštěvu, snad to dopadne dobře.“ Poskytoval útěchu a porozumění všude kolem sebe. Bylo mu devět let, když mu umřela maminka. Byl druhý nejstarší v osmičlenné rodině a již tak mladý poznal tíhu života. Měla jsem k němu velikou úctu.

Před měsícem tu byl pan biskup a sám panu faráři řekl: „Stanislave, nemám nikoho, koho bych sem dal.“ Nyní Mše svaté jezdí sloužit vikář Repka ze Cvikova a ze Stráže zastupuje jáhen Jirkula.

(Vzpomínek na p. faráře si Marie Plešingrová vybavila daleko víc, a ze všech je patrný obdiv k mimořádnému člověku.)

EK

Projíždím kolem fary v Kamenickém Šenově a připadá mi neskutečné, že už nemohu zazvonit, abych slyšela známé: „Budťe vítáni.“

Mnoha lidem nejen ze Šenova chybí vlídná přítomnost „našeho pana faráře“. Jeho obětavost a upřímné zanícení, když

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)
sloužil mši mnohdy i jen pro hrstku věřících, byly stejně přirozené jako jeho lidskost a praktický nadhled v řešení každodenních starostí, se kterými za ním lidé přicházeli.

S panem farářem Bečičkou přišel Kamenický Šenov o člověka překypujícího láskou a vírou, anděla s tělem.

Dagmar Pavlásková

S velkým zármutkem jsme se rozloučili s naším dlouholetým panem farářem. Je nám smutno, prošli jsme s ním dlouhý úsek života a on obětavě s námi. Byl velmi dobrý organizátor oprav kostelů v Šenově a okolí. Také byl velmi pilný, strávil mnoho času na opravách, vylepšováních, v kostelích, na faře i na farské zahradě. Tu velmi zvelebil, v létě jsme měli vždy květiny na výzdobu kostela. V posledních letech mu v tom pomáhal pan Rybařík.

Vždy si našel čas, když někdo potřeboval poradit s problémy života. Svou kněžskou službu vykonával věrně a poctivě celý život i přes potíže se zrakem. Byl velmi pracovitý. I v posledních letech nezahálel, nechtěl mnoho pomoci, chtěl být soběstačný ve všech směrech. Mnoho mu pomáhala a starala se paní Marie Plešingrová.

Byl vždy vlídný, rád vyprávěl. Když byl mladší, nezkazil žádnou legraci. Dokázal se mile bavit s každým, vzpomíná paní Dušková. Měl rád hudbu, často si prozpěvoval.

Maria Dušková

Pana faráře jsem znala po celou dobu, co byl zde. Tedy celých 43 let. Vycházeli jsme spolu velice dobře, i když manžel do kostela nechodil. Byl velice společenský, srdečný a tolerantní. Chodil k nám na kávu, dokázal se bavit, nezkazil žádnou legraci. Můžeme mu nyní za všechno poděkovat, za jeho práci, za jeho kněžství, že nám dokázal dávat sílu a naději.

Jana Hrůzková

Pan farář Bečička provázel moji rodinu při nejvýznamnějších životních událostech, jako byly křtiny mého muže, mé i mých synů a svatba. Na pana faráře budu vzpomínat jako na nesmírně skromného a pracovitého člověka, který celou duší a srdcem miloval hudbu a který dal bez nároků svůj život službě Bohu a především lidem.

Milena Kramářová

Často jsme s panem farářem Bečičkou mluvili o tragédii, jíž je neúcta k práci předků a ke kulturnímu dědictví. Měl v očích slzy, když mně dovezl dvě krásné ručně dělané mříže

z poníženého a zdevastovaného kostela v Prysku s tím, že by byl rád, kdyby sloužily ke kráse a dívání, místo aby skončily v bahně rybníčku, který býval u fary a kam se tento „zbytečný odpad“ házel. Jsem vděčná, že se alespoň dožil opravy a vzkříšení kostela v Prysku, jeho druhého domova. Ať je vám země lehká, pane faráři.

Jiří Jakoubek st.

Moje vzpomínky na pana Bečičku začínají v okamžiku, když v mnohém společném vyprávění jsme zjistili, že nás spojuje stejný obor – elektro. Pan Bečička byl v občanském životě zaměstnán jako vedoucí projektant elektroinstalací v podniku Elektroinstala Děčín a už tam byl známý jako velmi svědomitý, zodpovědný a na slovo vzatý odborník. Všichni se na něho obraceli jako na výtečného znalce svého oboru.

Tyto jeho příznivé vlastnosti jsem u něho konstatoval i v dlouhé době jeho kněžského působení, když své občanské povolání opustil a byl tajně vysvěcen. Ale na naši společnou profesi nikdy nezapomněl, když použil své znalosti na elektrifikaci věžních hodin a také na elektrické ovládání obou zvonů ve věži šenovského kostela. Poznal jsem ho jako rovného člověka, který miloval lidi a dovedl se do jejich trápení a problémů vždy živě vcítit a myslím, že z jeho postojů pak pramenila jeho všeobecná vážnost a obliba nejenom u obyvatelů našeho města. Tak jsem ho poznal.

Petr David

To, že náš pan farář milovat hudbu, o něm bylo všeobecně známo. Vždy s velkou radostí přijímal nabídky sborů na účinkování při mši svaté, také ochotně poskytl prostory našeho krásného kolstela ke koncertní činnosti. Mnohokrát jsem zde zpíval se sborem pana Josefa Zadiny, vždy jsme byli srdečně přijati.

V dobách, kdy se ještě nemohlo nacvičovat na mše svaté na „veřejnosti“, jsme zkoušívali v kapli na faře, byly to krásně strávené podvečery doplněné o podnětná setkání s panem farářem po zkoušce.

Každé naše účinkování i následné společné chvíle strávené s často dojatým panem farářem pro nás všechny byly vždy velkým svátkem.

Nakonec si dovolím opět z článku z roku 2010 ocitovat jeho závěrečná slova:

„Chtěl bych našim občanům popřát klidný a spokojený život, občasné zastavení se nad životem, popřemýšlet, jak ho nejlépe využít. Zamyslet se, kam směřujeme, vždyť žijeme pro věčnost. Nositelkou vědomí není tělo, ale duše. O ni má člověk pečovat. Každý z nás musí co nejlépe splnit svůj úkol, který tu ve svém přiděleném čase má.“

M A G N E T I - Divoký západ v Mentaurově

Nejdříve jsme měli před táborem, pak jsme byli na táboře a nyní již máme po táboru. Dva ze tří úseků na této časové ose nejsou zvlášť zajímavé (pokud pomineme starosti s přípravou a úlevu z hladkého průběhu), a tak Vám povyprávím o tom třetím, nejzajímavějším.

Tentokrát jsme se vydali do Českého středohoří, kde nás v kopcích nad Litoměřicemi přivítala vesnička z Divokého západu - Mentaurov. Teda, zprvu se zdála být zcela obyčejná, ale ráno, když jsme se probudili, vítaly nás názvy jako Harmonica´s kitchen, Sheriff´s office, Saloon a Hotel Mentaurov. Za zdejší osadu nás přivítal šerif Waytt Earp. Prý, že jsme jen Greenhorns, a že pro nás připraví různé úkoly, abychom poznali, jak to na takovém Západě chodí. A využívali nás opravdu na všechno. Jednou jim selhal telegraf, tak jsme museli zaskočit za tečky a čárky a jak pony expres jsme přenášeli zprávy. Tuhle zas, že prý jestli umíme vůbec psát, a skládali jsme básně. Napájeli koně. Snažili se ukořistit orlí vejce. Šerif se taky tvářil jako velkej drsňák, a stejně mu vykradli kancelář. A kdo musel za lupiči? No my. Ale pochytali jsme je. Tedy, spíš donesli zpět lup, protože lupiči pláchli. Za dolary, které jsme za splněné úkoly dostávali, jsme si nakonec mohli od potulného obchodníka koupit podíl drahokamenonosné půdy. A opravdu, všem se nám podařilo vyrýžovat pravé české granáty!

Došlo i na závod, který nejspíš vstoupí do oddílových dějin. Začalo to nenápadně. Jednoho krásného dne se Berty vypravily na dálkový pochod. Cílem byla Milešova, délka 24 km a zpět, co to půjde. I já si myslel, že se pěkně projdu a v klidu prohodím pár rozumů jako „hele, jedle“, „to není kráva, to je býk“ a „haha, jdete špatně“. Jenže ouha! Na 15. kilometru to přišlo. Hozená rukavice, tedy výzva. Menším dětem zbývalo na Milešovku prý 4,5 km, nám 9. Tam přeci budeme dřív! A vyrazili jsme na 9 km dlouhý sprint, plný nošení batohů a tahání za ruku, povzbuzování a hecováním. Menší zase soptili jak nezastavitelná lokomotiva

a vypadalo to, že rozhodnou poslední metry. Nakonec rozhodla svačina, díky které Berty vyhrály, ale jen asi o 12 minut! Zapotili se všichni, a já se bojím, že je podobná „blbost“ napadne i příště. Berty nakonec stanovily denní porci kilometrů na 40 (plus pár set metrů) a mnozí si tak vychodili osobáček **J**

O klasikách, jako spaní ve stanu,

laso, bič, lanové lávky, lakros, luk, ohně, noční stezce Tmou, vodní Házenou a podobných táborových srandách není třeba vyprávět. Můžete mrknout na www.zonerama.magneti.com

Tábor je vyvrcholením celoroční činnosti našeho oddílu a co do náročnosti si s jinými akcemi nezadá. Proto opět velké poděkování všem vedoucím, kteří s námi tábořili a užívali si všechny klasické táborové radosti (výbornou kuchyni) i strasti (nedostatek spánku). Díky nejen za tábor, ale i za celý rok. Těším se na ten další.

A protože jsme tento rok oslavili již třicet let oddílu, chystáme u této příležitosti setkání současných i bývalých členů. Sejdeme se buď 1. či 8. 10. 2016. Program se zhruba rýsuje, počítáme s krátkou vycházkou někam do okolí a poté samozřejmě posezení v klidu a v pohodě. Bližší informace se určitě objeví na našich stránkách do konce prázdnin. Případně nám již teď můžete dát vědět, že rádi dorazíte na mail vedouci@tom-magneti.cz. My se těšíme, těšte se také!

Kuba Kopecký
www.tom-magneti.cz

Vyhlášení Siločar

Na konci tábora došlo i na vyhlášení celoroční bodovací soutěže Siločáry. V nich se Magneti poměřují mezi sebou a získávají body od účasti na výletech až po psaní článku. Na konci si ti nejlepší odnesli ceny související s oddílovou činností: Křesadlo, společenskou hru, bič, příruční warmer či žonglovací míčky.

Na prvních pěti místech se umístili:

1. Lenča Machová 146b
2. Ondra Prokop 141b
3. Míša Machová 137b
4. Pavlík Prokop 134b
5. Simča Jelínková 117b

Gratulujeme a těšíme se na další rok. Trumfne je někdo? Počkejte si na další díl seriálu Siločáry zase za rok.

Kuba Kopecký
www.tom-magneti.cz

Vítězové Siločar

Terčina balada

Kuba dostal nápad,
jedeme do Mentaurova
– na Divoký západ.
Hledali jsme drahokamy,
rýžovali jsme zlato,
hrst dolarů dostali jsme za to.
Víte, kdy jsme se nejvíc zpotili?
Když divoké koně jsme krotili.
Kuchař nám vařil výborně,
ne jenom fazole a chleba,
zastřelit proto nebylo ho třeba.
Hazardní hry jsme v krčmě hráli,
hlasitě jsme se při tom smáli.
Když našim koňům nosili jsme pití,
byli jsme u toho celí zlití.
Málem jsme se poprali,
když šerifské hvězdy jsme hledali.
Ve stanu jsme spali,
myslíte, že jsme se báli?
Kuba nás přece hlídal!

(Pokračování na stránce 6)

(Pokračování ze stránky 5)

Nechápu, proč ráno zíval!
14 dní uteklo jak voda,
tábor nám končí.
Jaká Škoda!
Balíme bágly,
námahou vzdycháme,
k rodičům však šťastní
do náruče spěcháme.

Terka Franková
www.tom-magneti.cz

Topíme se v dolarech!

Nová přírodní zahrada v MŠ Mistrovické

Školní zahrada jako... minikrajina a dobrodružná cesta do světa... místo pro objevování, svobodné dětské hry i učení ... prostor pro setkávání a sdílení zážitků.

Dne 1. 6. 2016 na MDD byla oficiální cestou předána dětem nová zahrada v přírodním stylu v MŠ Mistrovické. Záměr vznikl zhruba před třemi lety a díky finanční podpoře fondu životního prostředí EU a města KŠ, které se podílelo 10% z konečné částky zhruba 2,5 mil. korun, byl rozsáhlou rekonstrukcí dokončen projekt **„Pohádková zahrada“**.

Cílem projektu je nenosit přírodu do interiérů, ale chodit za ní ven a vidět ji v jejím přirozeném prostředí a užít si ji plnými doušky. Využít ji jako celek k celoročním aktivitám jako přírodní učebnu, která přispěje ke zdravému a všestrannému rozvoji dětí. Díky nové

zahradě objevujeme přírodu i trošku jinak, zábavně, s nadšením a elánem.

V nové zahradě se těšíme z vrbových domečků, ve kterých se děti rády ukrývají.

Vrbový plůtek odděluje herní a zahradní část, kde byly vysazeny rybízy, angrešty, maliníky a na našich záhoncích pěstujeme bylinky, květiny, zeleninu a jahody. Nedovedete si představit, jak takové přesazování nebo zalévání dokáže být pro děti zábavné. Máme kompost, kam nosíme zbytky ze záhonů, trávu a zbytky zeleniny a ovoce od svačiny. Učíme se, kdo a proč v kompostě žije. Srážkoměr nám ukazuje, kolik vody napršelo a pítko slouží k napojení ptáčků. Děti jsou zapojeny do údržby, sklízení a zpracování ovoce a bylinek, jsou podporovány ve volné a kreativní hře, stejně

jako ve zkoumání a pozorování přírodních procesů. Poblíž záhonků je hmyzí a motýlí domeček, kde zkoumáme říši hmyzu. S dětmi právě budujeme mraveniště a stále vymýšlíme nové, ještě více aktivní podnětné prostředí.

V horní části zahrady máme ovocné stromy a úpravou ořešáku se chystáme vybudovat veverčí domeček. I plocha s překrásným ohništěm vybízí děti ke hře.

Dětem jsou k dispozici různá zákoutí, kde si rády hrají a hospodaří, mohou se pohoupat v kruhové houpačce, zaskotačit si v prolézací dráze se skluzavkou a svahovým tunelem. Kola, koloběžky a odrážedla můžeme využít na oválu z kamene, vedoucího vrbovým tunelem středem zahrady a motorické schopnosti si děti mohou ověřit na překážkové dráze či v hmatové stezce. Didaktickou část tvoří

oplocení, dendrofon, kreslící, prohazovací a tématické tabule. Dominantou je srubový altán sloužící jako zelená učebna a venkovní kuchyňka, který rovněž skýtá mnoho příležitostí ke hře. Zajímavostí je venkovní mlhoviště, kde se v teplých dnech můžeme osvěžit a podzemním telefonem si sdělit své dojmy. Zahrada je stále doplňována a upravována, což přináší příjemnou proměnlivost.

Naší prioritou je blízký kontakt s přírodou, prodloužení pobytu venku a využití celého komplexu MŠ v environmentální výchově a výuce. Děti se mohou těšit z přírodních prvků a prožitkem si vše vyzkoušet, což je v tomto věku velice důležité.

Takže ještě jednou děkujeme všem, kteří se na tomto projektu podíleli a finančně ho podpořili.

za MŠ Mistrovickou
Renata Jakoubková,
zást. ředitele ZŠ na MŠ

INFORMACE Z RADNICE

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA

Univerzita třetího věku – U3V

Zimní semestr 2016/2017
Téma: **Genealogie – Hledáme své předky**
Termíny přednášek (vždy ve čtvrtek od 9:30 ve velkém sálu KLVC):

29. 9. 2016
13. 10. 2016
27. 10. 2016
10. 11. 2016
24. 11. 2016
8. 12. 2016

Možnost přihlášení nových studentů ke studiu na první a druhé přednášce.

Společenská kronika

GRATULACE K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Své významné životní jubileum oslavili

V červnu:
Ladislav Zavřel

V červenci:
Marie Hrušková
Zdeněk Musil
Roswitha Fírerová
František Záhumenský
Liana Seidlová
Luděk Jungwirth
Anastázie Navrátilová
Jindřiška Pilná

V srpnu:
Milan Šimůnek
František Knöchel

Dne 15. 7. oslavila naše milá maminka, babička, prababička a praprababička

Marie Hrušková

významné životní jubileum 95 let.

Všem gratulantům děkujeme za dárky a blahopřání.

Dcera Marie Kučerová

Poděkování

Děkuji městu Kamenický Šenov za gratulaci a dárek k mým narozeninám.

Pavel Moravec

Mnohokrát děkuji Městskému úřadu za krásné květiny a dáreček, který mně s gratulací k mým 95. narozeninám předal pan starosta František Kučera.

Marie Hrušková

Děkuji městu Kamenický Šenov za gratulaci a milý dárek k mým narozeninám, též vedoucí pečovatelské služby a pečovatelkám.

Liana Seidlová

Děkuji za milou gratulaci a překvapení s dárkem. Je příjemné zjištění, že o seniora má zájem ještě někdo jiný než nejbližší přátelé a rodinní příslušníci.

Barbara Vaníčková

Děkuji městu Kamenický Šenov za gratulaci a dárkový balíček k mým narozeninám.

Anastázie Navrátilová

Děkuji městu Kamenický Šenov za gratulaci a dárek k mým narozeninám.

František Knöchel

Velmi bych chtěla poděkovat za první pomoc paní pečovatelce Zelenkové a panu Zelenkovi při náhlém úrazu mé dcery.

Maria Dušková

SHROMAŽDIŠTĚ ODPADU

Marius Pedersen

UMÍSTĚNÍ: areál vedle budovy Městského úřadu, Osvobození 470, Kamenický Šenov

Provozní doba:

	Duben				
Po		4	11	18	25
Út		5	12	19	26
St 12:00-17:00		6	13	20	27
Čt		7	14	21	28
Pá	1	8	15	22	29
So 8:00-12:00	2	9	16	23	30
Ne	3	10	17	24	

	Květen					
Po		2	9	16	23	30
Út		3	10	17	24	31
St		4	11	18	25	
Čt		5	12	19	26	
Pá		6	13	20	27	
So		7	14	21	28	
Ne	1	8	15	22	29	

	Červen				
Po		6	13	20	27
Út		7	14	21	28
St	1	8	15	22	29
Čt	2	9	16	23	30
Pá	3	10	17	24	
So	4	11	18	25	
Ne	5	12	19	26	

	Červenec				
Po		4	11	18	25
Út		5	12	19	26
St 12:00-17:00		6	13	20	27
Čt		7	14	21	28
Pá	1	8	15	22	29
So 8:00-12:00	2	9	16	23	30
Ne	3	10	17	24	31

	Srpen				
Po	1	8	15	22	29
Út	2	9	16	23	30
St	3	10	17	24	31
Čt	4	11	18	25	
Pá	5	12	19	26	
So	6	13	20	27	
Ne	7	14	21	28	

	Září				
Po		5	12	19	26
Út		6	13	20	27
St		7	14	21	28
Čt	1	8	15	22	29
Pá	2	9	16	23	30
So	3	10	17	24	
Ne	4	11	18	25	

	Říjen					
Po		3	10	17	24	31
Út		4	11	18	25	
St		5	12	19	26	
Čt		6	13	20	27	
Pá		7	14	21	28	
So	1	8	15	22	29	
Ne	2	9	16	23	30	

x **Provoz v období duben - říjen 2016, lichá středa 12:00 - 17:00, sudá sobota 8:00 - 12:00**

Posledním dnem provozu v roce 2016 je středa 26. října 12:00 - 17:00

Druhy odpadů:

Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Ostatní	Bioopad	Kovy
zbytky starých barev, motorové oleje a olejové filtry, zaolejované předměty, všechny druhy, baterií, masti, léky, roztoky, domácí chemikálie	nábytek zbytky dřeva zbytky keramiky zbytky plastů a pryže textilic	vysloužilé elektrospotřebiče (lednice, mrazáky, TV, PC, varné konvice, monitory, tiskárny, tonery, cartridge, fotoaparáty, kamery, telefony, žehličky, pračky, sušičky, pračky, osvětlovací zařízení aj.)	biologicky rozložitelný odpad (tráva, větve, listí, odpad z kuchyní)	železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky

!! Nelze odevzdávat !!

stavební odpad, odpady obsahující azbest (eternit), lepenku
nákladní a traktorové pneumatiky
maso, kosti, obaly od potravin
uhynulá zvířata

ČESKOLIPSKO – STOMATOLOGICKÉ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBY

ORDINAČNÍ HODINY soboty, neděle, svátky od 8.00 – 12.00 hodin
ROZPIS – ZÁŘÍ 2016

sobota 3.9.
MUDr. Eva Frýdová
Hvězdovská 178, Mimoň
tel. 487 862 176

neděle 4.9.
Krajská nemocnice Liberec a.s.
Jablonecká 15, Liberec
tel. 485 102 379

sobota 10.9.
MUDr. Jiří Kraus
Malá 1167/22, Česká Lípa
tel. 487 834 603

neděle 11.9.
MUDr. Eva Pušková
Liberecká 99, Nový Bor
tel. 728 831 917

sobota 17.9.
MUDr. Jarmila Vyčichlová
Okružní 636, Mimoň
tel. 774 649 096

neděle 18.9.
Krajská nemocnice Liberec a.s.
Jablonecká 15, Liberec
tel. 485 102 379

sobota 24.9.
Krajská nemocnice Liberec a.s.
Jablonecká 15, Liberec
tel. 485 102 379

neděle 25.9.
MUDr. Hana Jandlová
28. října 3004, Česká Lípa
tel. 725 865 051

středa 28.9.
MUDr. Ivana Adamcová
Markvartice 98, Jablonné v Podještědí
tel. 487 762 223

N a p s a l i n á m

Dvě výstavy nejstarší sklářské školy na světě

Dne 25. 5. 2016 byla zahájena výstava kamenickošenovské Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské "Sklo a světlo" v empírovém skleníku v zahradách Pražského hradu (proti Míčovně).

Potrvá do 28. 8. 2016 a převzal nad ní záštitu prezident České republiky Miloš Zeman.

Jde o velmi radostnou událost, neboť existence školy byla nedávno vážně ohrožena bývalým vedením kraje (hejtman p. Ing. Stanislav Eichler a jeho náměstek pro školství a sport p. Bc. Radek Cikl - oba Sociální demokracie), protože to jí nepřálo a chtělo ji zrušit. To se naštěstí nestalo – proti se postavil celý svět.

Škola je nejstarší sklářskou školou na světě, byla založena r. 1856, letos tedy slaví 160 let své existence. S nástupem nového vedení kraje (hejtman p. Martin Půta – Starostové pro Liberecký kraj) se škola zdárně rozvíjí. V prvním ročníku je 30 studentů, pro další rok je 45 přihlášených – po letech tedy znovu jde o výběrovou školu.

K vidění jsou práce studentů, např.: "Ruce" – broušená a tavená plastika Vojtěcha Starosty, "Ryba" – broušená tavená plastika Shinar Kalyeva, "Vesmír" - svítidlo Kateřiny Fabiánové či broušená místa Martina Voláka.

Další výstava "Sklo a světlo" je v Senátu od 30. 6. 2016 a potrvá do října, nad tou převzal záštitu senátor p. Jiří Vosecký. V listopadu 2016 se pak chystá výstava v Bratislavě, záštitu převzala velvyslankyně paní Livia Klausová. Na jaře proběhly již výstavy školy v Severočeském muzeu v Liberci a v Ajetu Nový Bor. V Senátu je možné vidět práce studentů, např.: soubor na Tequilu Kateřiny Šípové, skleněné šperky Moniky Pernecké, tavená plastika "Kruh" Nikity Saveyeva, broušená váza Nikity Bogatyreva, rytý blok "Panter" - Vojtěch Božka, stolní svítidlo Magdaleny Smejkalové, broušená a tavená plastika "Tygr" Vojtěcha Starosty či malovaná váza Kateřiny Olivové.

Myslím, že obě výstavy se velice povedly a stojí za to je zhlédnout. Vstup na ně je zdarma. Studenti kamenickošenovské střední sklářské umprumky se rozhodně nemusejí stydět, na čemž mají nepochybně zásluhy i kantoři školy. Výstavy jsou tak důstojnou součástí oslav 160. let trvání nejstarší sklářské školy světa.

Ing. Josef Starosta
(za Iniciativu pro zachování
kamenickošenovské sklářské školy a její rozvoj)

Kino Hvězda

Pokračování článku z Šenovských listů

Dne 14. dubna navštívila naše město historička umění paní Jitka Šosová.

Působí jako nezávislá kurátorka, spolupracuje s lektorským oddělením Národní galerie v Praze, publikuje v tištěných i online médiích.

Kamenický Šenov navštívila poprvé. S velkým zájmem o umění a architekturu kubismu, jenž je její specializací, si prohlédla Sklářské museum, kde probíhala výstava rytého skla a Šenovský biograf „Hvězda“, který má letos 90. výročí zahájení promítání.

ŠENOVSKÉ KUBISTICKÉ KINO

Jitka Šosová

V prvních desetiletích 20. století patřil biograf k výdobytkům moderní techniky a pro města a obce byl předmětem značné pýchy. Tomu také odpovídalo jeho architektonické pojednání; cílem architektů, kteří byli úlohou navrhnout kino pověřeni, zdaleka nebyla jen účelná budova. Zamýšleli se i nad fasádou navrhovaného objektu, protože právě vnější podoba architektury má za úkol informovat kolemjdoucí o funkci i významu domu, na který se právě dívá. Ani kino v Kamenickém Šenově není výjimkou.

Ještě z počátku 20. let se občané mladého Československa seznamovali s půvabem pohyblivých obrázků ve stanech kočovných kinematografických společností. Putovní kina byla ještě před první světovou válkou hlavním způsobem, který šířil slávu nového média. Během válečných let se biografy staly vyhledávanou zábavou, protože přinášely jednak informace v podobě filmových týdeníků, ale možná především umožňovaly únik z trudné reality do barvitějších světů.

Na válečnou oblibu kin navázala i swingující 20. léta. V hlavním městě vznikaly první stálé promítací sály záhy po vzniku nového státu, obyvatelé venkova či malých měst si však na svá kina museli ještě počkat. Ne však dlouho. Počet provozovatelů kin vzrostl, částečně i proto, že Československo svěřovalo licence k provozování kin mnohem většímu počtu lidí. Na rozdíl od habsburské monarchie nebylo k technickým novinkám podezřívavé kvůli jejich rozvratnému politickému potenciálu, nýbrž je vítalo. Brzy je navíc systematicky začlenilo do své státní reprezentace. V očích politických spojenců i obchodních konkurentů se tak Československo mělo stát veskrze pokrokovou zemí, jejíž obyvatelé žijí moderním životním stylem, k němuž patřily i pravidelné návštěvy filmových představení.

ARCHITEKT A JEHO KINO

Leo KAMMEL, který zakázku na kino v Kamenickém Šenově získal a pojednal svůj návrh v kubistickém tvarosloví, byl sice architektem usazeným ve Vídni, k Čechám ho však pojila četná pouta. Jelikož **se v našem městě narodil v roce 1885**, jedním z nich byl i prostý zvyk: v roce 1918, kdy skončila první světová válka, rozpadlo se rakousko-uherské soustátí a vzniklo Československo, bylo Leo Kammelovi 33 let. V té době už dávno vystudoval pražskou Uměleckoprůmyslovou školu, kde se soustředil na malbu a kresbu, i Akademii výtvarných umění, kde se už pod vedením profesora Jana Kotěry věnoval architektuře.

Vzdělání, které získal v českých zemích, mu však umožnilo pracovat s osobitým architektonickým jazykem, který zde právě vznikal. Ve škole architektury Jana Kotěry se formovala generace, která měla vstoupit do českých dějin umění jako kubističtí architekti. Ačkoli byli činní jako propagátoři kubismu jen krátké čtyři roky, než jejich práci přerušila válka, vytvořili autentický architektonický styl, který v mnohém navazoval na pařížské malířské experimenty Pabla Picassa a Georgese Braqua. Tento styl však za mnohé vděčil i německé kultuře, zejména expresionismu. Výsledkem tohoto mixu, ještě okořeněného úvahami o potřebách místní kultury, se stal architektonický kubismus, který můžeme pozorovat i na šenovském kině Hvězda.

Všechny zmíněné myšlenky a ambice se přímo promítaly do forem, které architekti jako Leo Kammel dávali biografům; na budovu kina byly totiž kladeny požadavky symbolické, stejně jako provozní povahy. Rozumělo se samo sebou, že diváci museli dobře vidět a že budova musela splňovat bezpečnostní standardy, stejně samozřejmé byly ale pro obce i pro najatého projektanta úvahy o tom, jak podoba kina přispěje k reprezentaci města, jaké hodnoty bude vnášet do veřejného prostoru a v jakém sousedství bude ve městě fungovat. Otázka, v jakém stylu má být kino postaveno proto vůbec nebyla banální a volba kubismu měla světu sdělit, že Šenovští vědí, jaké styly hýbou architekturou, že jdou s dobou a v neposlední řadě také měla vyjadřovat jejich vlastenectví.

Umístění kina na kopečku, k němuž vede cesta původně lemovaná osobitě pojednanými lampami veřejného osvětlení, svědčí o tom, že se v době vzniku jednalo o budovu, která byla vnímaná jako jedna z dominant města. To je ještě podpořeno důstojnou symetrickou fasádou. Ostré formy na fasádě, jsou rysem architektonického kubismu, zase oznamují chodcům, že prochází kolem stavby moderní svým účelem i svou formou. Hned troje dveře, které vystupují z hmoty budovy, zase oznamují, že se nejedná o soukromý dům, nýbrž o veřejnou stavbu, která je otevřena všem.

Šenovské kino Hvězda je tak nejen památkou, ale i živým pojítkem s minulostí; průběh návštěvy filmového představení se od dob Leo Kammela a největší slávy kubismu příliš nezměnila. Kino „Hvězda“, podobně jako další pamětihodnosti, proto krom filmových zážitků představuje také možnost oživit minulé a připomenout si jeho půvab.

Jak se žije v labyrintu

Název tohoto článku by mohl být stejně otázkou jako odpovědí. Nebudu zastírat, že labyrintem myslím obraz světa, jak ho alegoricky popsal Jan Amos Komenský. A tak můžeme směle přeskočit od otázky rovnou k odpovědi, jelikož bratr Jan nám svým dílem - skrze nadpozemskou moudrost a zkušenost vykoupenou mnohým trápením - nabízí, abychom si my sami ušetřili mnohá svá vlastní trápení. Když se ovšem necháme včas poučit.

Nebudu zde rozebírat Komenského dílo, od toho by měly být hodiny literatury ve škole. Ostatně není nic lepšího, než si ho osobně přečíst a přemýšlet nad ním. Chci zde však vedle sebe postavit dvě vidění života v tomto světě, jak je Komenský popisuje na počátku a na konci svého díla. A tato dvě vidění (či vnímání) světa mají své přesné souvislosti.

Tím prvním je vidění světa skrze brýle mámení. Na počátku se totiž setkáváme s postavou poutníka, který touží prozkoumat svět, aby v něm nalezl naplnění svého života. Jsou mu však nasazeny brýle a dána uzda, bez nichž není nikomu umožněno tento svět zkoumat. Vtip je v tom, že brýle mu sedí na nose špatně a může tedy na svět hledět jak přes brýle, tak bez brýlí, přestože je omezen uzdou. A jaké je tedy to vidění světa skrze brýle mámení a jaká je kvalita života s nimi? Nejen, že člověka omezuje uzda všetečnosti a tvrdohlavosti v předsevzetích, ale vše je zkresleno mámením skrze domněnku a zvyk. Poutník vidí, že brýle mu vše ukazují úplně jinak, než je ve skutečnosti.

Dokonce mají tu moc, že se mu věc blízká jeví jako daleká, daleká jako blízká, malá veliká a veliká malá, ošklivá krásná a krásná ošklivá, bílá černá a černá bílá. Poutník tedy prochází celý svět, všechny lidské stavy a činnosti. Zkoumá vše, v čem lidé hledají smysl a naplnění života. Kde však hledá smysl, nalézá bláznovství, kde hledá radost, nalézá trápení, kde hledá spravedlnost, nalézá nespravedlnost, kde hledá pravdu, nalézá lež, kde hledá upřímnost, nalézá faleš. Vidí, že ohavnost se vydává za svatost, úskočnost se vydává za opatrnost, opovážlivost se vydává za udatnost, domněnka se vydává za důvtip, pokrytectví se vydává za zbožnost, pochlebování se vydává za přívětivost, podezíravost se vydává za bedlivost, otroctví se vydává za pracovitost. S hrůzou zjišťuje, že vše je ve skutečnosti marnost a honění se za větrem.

Tím druhým způsobem je vidění světa skrze zcela jiné brýle. Poutník totiž na závěr svého putování poznává, že jediným skutečným smyslem života je osobní vztah s Bohem skrze Ježíše Krista. Od něho místo brýlí mámení dostává nové brýle a místo uzdy všetečnosti a tvrdohlavosti dostává nové jho. A jaké je

(Pokračování na stránce 11)

(Pokračování ze stránky 10)
tedy vidění světa skrze tyto nové brýle a jaká je s nimi kvalita života? Člověk už není omezen uzdou, ale je veden Bohem skrze jho poslušnosti Boží a navíc zjišťuje, že vše vidí ještě ostřeji a jasněji, než bez brýlí: ještě lépe vidí všechny marnosti světa a ještě lépe vidí potěšení těch, kdo Boha milují. (Obroučky těch brýlí jsou Slovo Boží, vnitřní sklo pak Duch svatý.) Vidí, že ti, kdo nalézají smysl svého života ve vztahu s Bohem a nehledají ho ve světě, mají paradoxně vše to, co ostatní v tomto světě marně hledají a nenalézají.

Rovněž poutník poznává, že co marně hledal ve světě, nalézá v Církvi – ne ovšem v církvi jakožto pouhé viditelné či formální instituci, ale v „neviditelné církvi" uprostřed společenství „skutečných křesťanů". A vidí, že těmto skutečným křesťanům svítí dvojí světlo: světlo rozumu a světlo víry, díky kterým poznávají podstatu a tajemství nejen tohoto světa, ale i věčnosti.

Je na každém z nás, pro jaké brýle se rozhodneme. Jestli jsou nám milé brýle, které zkreslují vidění, nebo ty, které vidění zostřují. A je na každém z nás, jestli chceme jít životem s uzdou, nebo ve jhu. Je však iluze myslet si, že člověk jde životem bez brýlí a svobodně bez uzdy. Proto se rozloučím slovy Komenského: když nenecháš svůj rozum spát, uvidíš společně se mnou bezcílné bloudění svého pokolení, a kdyby se ti snad zdálo, že je to jinak, věz, že na tvém nose sedí brýle mámení, skrze něž vidíš vše zkresleně.

Stanislav Lorenc,
duchovní Křesťanského společenství K. Šenov

Mezinárodní hudební festival Lípa Musica 2016: 15. narozeniny (nejen) s Českou filharmonií

Jubilejní 15. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Lípa Musica se uskuteční v termínu od 14. září do 10. listopadu a nabídne řadu 21 koncertů na 17 místech Libereckého, Ústeckého kraje a v saském pohraničí. Výroční dramaturgie akcentuje vokálně-duchovní základ festivalu, který se rozvinul z původního Festivalu duchovní hudby Česká Lípa, připomene výrazné projekty a umělecké hosty, kteří se na festivalu představili v uplynulých letech, ale současně nabídne i řadu nových programů v nejedné premiéře a nových uměleckých tváří. Nová budou také tři festivalová místa - Litoměřice, Úštěk a kostel sv. Kříže se slavným postním plátnem v Žitavě. Zazní hudba symfonická, vokální i komorní a mimo ústřední klasický žánr festivalu je pro návštěvníky připraveno i jazzové a taneční osvěžení či setkání s populární legendou... Absolutním vrcholem oslav 15. výročí festivalu bude zcela mimořádný projekt, kdy se po 45 letech do severočeské metropole – Liberce vrátí náš první orchestr – Česká filharmonie, a to ve spolupráci se světově proslulým dirigentem Semjonem Byčkovem a klavírním duem sester Labèqueových. Chybět nebude ani tradiční představení mladých talentů ze ZUŠ Česká Lípa.

Pro Kamenický Šenov si letošní Lípa Musica připravila specialitu v podobě představení hudebního nástroje, který je úzce spjat se sklářskou tradicí našeho kraje. Představí totiž neprávem pozapomenutý hudební nástroj ze skla – ***skleněnou harmoniku***. Skleněná harmonika je historický hudební nástroj, jedná se o točící se skleněné misky různého průměru od nejmenšího až po největší, upevněné na společné ose. Zvuk zde vzniká třením navlhčených prstů o okraje točících se misek. U originálního nástroje otáčení misek zajišťoval hráč vlastní silou pomocí šlapání na zvláštní poháněcí pedál. Tento hudební nástroj zkonstruoval v roce 1761 Benjamin Franklin. Pro skleněnou harmoniku komponoval i Wolfgang Amadeus Mozart (např. Adagio a Rondo pro skleněnou harmoniku, flétnu, hoboj, violu a violoncello KV 617 z roku 1791), Ludwig van Beethoven, Hasse, Carl Philipp Emmanuel Bach, Václav Jan Tomášek, Antonín Rejcha, Donizetti, Richard Strauss, Jan Erik Mikalsen, Regis Campo, Etienne Rolin, Philippe Sarde, Damon Albarn, Tom Waits, Michel Redolfi, Cyril Morin, Stefano Giannotti, Thomas Bloch, Guillaume Connesson nebo Vincenc Mašek. Tento ojedinělý nástroj představí v Kamenickém Šenově duo předních hráčů – Ruth Baathen a Sasha Reckert, kteří vystupují po celém světě nejen v duu Sinfonia di vetro, ale také na předních operních scénách a v koncertních síních.

Sasha Reckert je specialistou hry na skleněné hudební nástroje již od roku 1986. Na svém kontě má řadu vystoupení v předních operních domech včetně petrohradského Mariinského divadla či Salcburského operního festivalu a koncertních síních po celém světě. Na svém kontě má vystoupení v předních operních domech Royal Opera Covent Garden London, La Scala Milano, Bayerische Staatsoper Munich, Opéra National de France Paris, Semperoper Dresden, Muziektheater Amsterdam, operní domy v Tokyu, La Monnaie Brussels, ve Frankfurtu, Zurichu či spolupráci s Berlínskými a Vídeňskými filharmoniky či operními pěvkyněmi Annou Netrebko, Dianou Damrau,

Elenou Mosuc nebo Natalií Dessay. Reckert je současně i vynálezcem nového skleněného nástroje verofonu, který má silnější zvuk než skleněná harmonika. V roce 1996 založil ansámbl Sinfonia di vetro, se kterým se věnuje historickému hudebnímu materiálu určenému pro skleněné nástroje. Členkou tohoto

(Pokračování na stránce 12)

(Pokračování ze stránky 11)

ansámblu je altistka **Ruth Baaten**, která vystudovala zpěv na Královské akademii v Bruselu a Liege a věnuje se opernímu zpěvu, staré hudbě i písňovému repertoáru. Koncert se **v kostele Narození sv. Jana Křtitele v Kamenickém Šenově uskuteční v sobotu 15. 10. od 19 hodin**.

15. ročník MHF Lípa Musica pořádá pod záštitou Mgr. Daniela Hermana, ministra kultury ČR, J. E. Dr. Arndta Freiherr Freytaga von Loringhoven, německého velvyslance v ČR, Dr. Evy-Marie Stange, saské státní ministryně pro vědu a umění, Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, Martina Půty, hejtmana Libereckého kraje, Oldřicha Bubeníčka, hejtmana Ústeckého kraje, Mgr. Romany Žatecké, starostky Města Česká Lípa, Tibora Batthyányho, primátora Statutárního města Liberec a Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 ARBOR - spolek pro duchovní kulturu. MHF Lípa Musica je členem České asociace festivalů.

Arbor
spolek pro duchovní kulturu

Vstupenky na festival jsou k dostání online na webu festivalu www.lipamusica.cz, v českolipské festivalové kanceláři a také ve vybraných koncertních místech a síti Colosseum Ticket. Více informací na www.lipamusica.cz.

V září opět přijedou přátelé z Rheinbachu

ČESKO-NĚMECKÝ FOND BUDOUCNOSTI
DEUTSCH-TSCHECHISCHER ZUKUNFTSFONDS

Jak už jsem vás informovala v dubnovém čísle Šenovských listů, přivítáme u nás ve dnech 23. - 25. 9. 2016 naše přátele z Rheinbachu. Letošní návštěva je věnována 160. výročí vzniku naší sklářské školy. Oslavy tohoto významného jubilea budou probíhat právě na konci září a tomu odpovídá i náš program:

V pátek 23. 9. se setkáme nejprve v městě Budyšín/Bautzen, kde proběhne společná komentovaná prohlídka města a chrámu sv. Petra s placeným průvodcem. Toto město je vybráno cíleně, totiž oblast Lužice má naše společné historické kořeny, které je dobré si připomenout i v souvislosti s letošním výročím společného krále a císaře Karla IV.

Po příjezdu do našeho města se společně zúčastníme tradiční "Noci skla a světla", která bude věnovaná oslavám zdejší "sklandy", setkáme se s jejím vedením, prohlédneme si výstavu o její historii.

V sobotu 24. 9. bude program probíhat v Kamenickém Šenově. Navštívíme mj. historický hřbitov, na jehož záchraně se naši němečtí přátelé významně (i finančně) podílejí. Tuto akci, kterou zaštiťuje spolek SONOW, finančně výrazně podpořil i Česko-německý fond budoucnosti v Praze. V tento den se bude konat i Den otevřených dveří v Preciose-Lustry, kam bychom též velmi rádi společně zavítali.

V neděli 25. 9. ráno se společně zúčastníme nedělní mše v místním kostele, na kterou jsme pozvali též biskupa Litoměřické diecéze Monsr. Baxanta a po skončení se s našimi přáteli rozloučíme.

Hana Svobodová

Spolek Přátel Rheinbachu

RŮŽE OD CASANOVY 2016

Otík s dětmi soutěžili v Duchcově.

V duchcovském Kulturním domě proběhl 6. srpna 2016 19. ročník pěvecké soutěže neprofesionálních zpěváků milostné písně RŮŽE OD CASANOVY.

Giacomo Casanova de Seingalt žil v Duchcovském zámku v letech 1785 – 1798 a proslavil se jako spisovatel a pak se také traduje mnoho příhod - coby "milovník žen". Z letošní Duchcovské kulturní události se vybralo na vstupném 2400 Kč, pořadatelé dorovnali částku na 3600 a certifikát byl poukázán na účet onkologicky nemocného dítěte Matyáška Jahodáře z Duchcova. Večerem - slovem provázel Zdeněk Podhůrský, předsedou poroty byla zpěvačka Heidi Janků. Soutěžilo 12 zpěváků a Kamenický Šenov reprezentovali - Ota Vejskal a dětský dívčí sbor Dorotka (8), Anička (6) a Lenka (3) - HORNOVY - s písní: "Každý jednou velkou lásku potká." V soutěži zvítězila Sabina Marie Uxová z Kolína. Pořadatelé a majitelé Divadla "M" v Duchcově Mgr. Milan Petrovský a Marie Petrovská obdrželi od Šenovských umělců suvenýr ze skla a leštěné mosazi - Otíkův Zlatý SLAVÍK.

POZVÁNKA - expresně

V neděli 11. září 2016 budou tři slečny - sourozenci A., D. a A. Hornovy soutěžit na festivalu Pohádek v Jičíně za kulturu v Kamenickém Šenově. Pojeďte fandit!

www.jicin-mesto pohadky
Ota Vejskal

Okresní hospodářská komora Česká Lípa

tímto zve své členy a širokou veřejnost
na tradiční

Čaj o páté

ve Ville Hrdlička v České Lípě
13. září 2016 od 17.00 hod.

„Sociální podnikání?“

Sociální podnikání je nová výzva pro podnikatelské subjekty. OHK Česká Lípa pořádá další Čaj o páté, tentokrát zaměřen nejen pro stávající podnikatele, ale i pro nově vznikající podnikatelské subjekty (OSVČ či obchodní korporace jako je s.r.o., nestátní neziskové organizace).
Cílem Čaje o páté je představit zájemcům principy sociálního podnikání, podmínky vzniku, finanční příležitosti pro vznik nové podnikatelské aktivity (dotace až do výše 200 000 EURO), nabídka spolupráce s Městem Nový Bor, příklady z praxe a prezentace fungujících sociálních podniků jako inspirace pro Českolipský region.

Přijďte na přednášku a k tématu se Vám vyjádří:
Zástupci Úřadu vlády České republiky, Města Nový Bor, fungujících sociálních podniků.
Přijďte příjemně posedět na společný **ČAJ o páté** do sídla Okresní hospodářské komory, Děčínská 361/7, Česká Lípa (Villa Hrdlička).
Vítání jsou nejen **zástupci firem, neziskových organizací či potencionálních živnostníků, ale i široká veřejnost.**
Pro členy OHK Česká Lípa vstupné 200,- Kč, pro nečleny 300,- Kč.

Prosíme o potvrzení Vaší účasti na níže uvedené kontaktní údaje.
Email: info@ohkceskalipa.cz, Tel.: 724 082 538, Web: www.ohkceskalipa.cz

Trocha historie nikoho nezabije

Kroniky (6. část)

Zachycování významných událostí, týkajících se příslušné obce a jejího bezprostředního okolí písemnou formou, má v našich zemích dlouhou tradici. Prvními autory byli **ve středověku** především **duchovní,** kteří vedli **farní kroniky,** nazývanými také **farní pamětnice.**

Později **v novověku** nastoupili **městští kronikáři** i lidoví **vesničtí písmáci.** Záznamy měly zprvu význam spíše rodinnýn (uápisy o narození, úmrtí, suchu, neúrodách, krupobití apod.). Tyto zápisy jsou pro nás cennými doklady tehdejších poměrů a těžkého života. Známým příkladem „Knihy pamětní" mimického kronikáře **Františka Jana Vaváka** (1741-1818), či komentáře o současných událostech čáslavského finančního úředníka **Jana Ferdinanda Opize** (1741-1812) ovlivněné Velkou francouzskou revolucí. Tito písmáci byli značně sečtělí a vzdělaní, psali kroniky ze svých potřeb a jejich názory často měly vliv na smýšlení obyvatelstva.

Po roce **1848** se začal měnit způsob správy obecních věcí a zvláště na místní úrovni se začala uplatňovat místní samospráva. Problematikou se začali zabývat úředníci správních orgánů, z nichž vynikl nejvyšší český purkrabí **Karel Chotek** (1783-1868). Inspiroval se v Bavorsku a 31. 8. 1835 vydal historicky první nařízení o pamětních knihách na našem území, které zavedlo povinnost vést kroniku ve všech městech, městysech, obcích, a to od **1. ledna 1836.** Ve 14 bodech bylo uvedeno, jak má kronika vypadat. Pamětní kniha psaná latinsky či německy měla obsahovat pravdivé zachycení událostí místního charakteru, zvyků, obyčejů, popis vzácných návštěv či přírodních katastrof. Z technických doporučení se uvádělo, aby pamětní kniha měla formát foliantu, byla psána dobrým inkoustem na kvalitní papír. Rozsah kroniky měl být do 350 listů, které měly být očíslovány, protáhnuty provázkem a opatřeny pečetí nadřízeného úřadu. Kronikář měl rovněž povinnost na konci každého svazku kroniky zpracovat a zapsat věcný rejstřík. Kolik pamětních knih na základě tohoto nařízení vzniklo, není známo, protože dosud neexistuje celostátní evidence kronik.

Kroniky v době první republiky

Dne 28. 10. 1918 vznikla **Československá republika** a na půdě Národního shromáždění začali poslanci jednat o prvních zákonech. V roce 1920 vznikl nový zákon č.80/1920 Sb. o kronikách a platil až do června 2006! V následném vládním nařízení bylo mj. napsáno, že pokud obec pamětní knihu nemá, musí si ji nejpozději do r. 1922 pořídit a zároveň podrobně stanovilo náležitosti kroniky, povinnosti kronikáře, upravilo i činnost letopisecké komise. Také to NV platilo do roku 2006.

Zavedeno bylo psaní kronik i na Slovensku a Podkarpatské Rusi, která byla do konce r. 1945 součástí našeho státu.

Okresní úřady měly povinnost jednou za tři roky kontrolovat, zda je kronika vedena v souladu s uvedenými směrnicemi a dále zjišťovat, zda byla kronika dána alespoň jednou za tři roky k veřejnému nahlédnutí.

Za okupace ČR

Protektorátní úřady v obavě, že by kroniky mohly být zdrojem vzpomínek na svobodný stát, vydaly v říjnu 1940 směrnici, podle které měly být obecní kroniky soustředěny na okresních úřadech a poté předány do státních archivů v Praze a v Brně.

Podstatná část byla odevzdána, ale některé kroniky byly ukryty nebo urychleně přepisovány a jejich kopie poté odevzdány.

Během okupace bylo zakázáno psát kroniky a za porušení nařízení byly velmi přísné tresty.

Hana Svobodová

Staré fotografie a doklady z našeho města

Další zajímavá písemnost – Seznam členů Národní Jednoty Severočeské z roku 1928 až 1930 se seznamem zakládajících členů a členů činných s podpisy a uvedením výše příspěvku. Jsou tu zapsáni skláři, poštovní úředník, obchodník, brusič, obuvník, učitelka, formař, pánvař, státní úředník, dílovedoucí, modistka, školský inspektor, tavič, úředník státní dráhy, školník, cestař, koželuh a další. Je to opět další zajímavý kousek historie našeho města.

Dále je tu portrét v uniformě a také Průkaz členský z roku 1927.

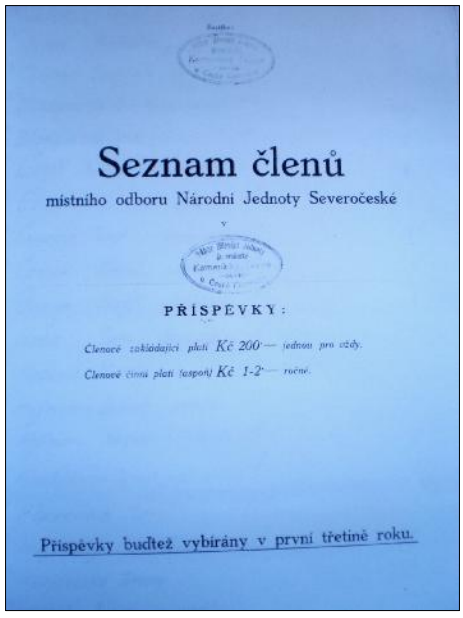

S laskavým zapůjčením z archívu pana Karla Hrůzka, kniha je nález pana Davida Wedlicha z hospody „U Ryšánků".

Drahomíra Liptáková

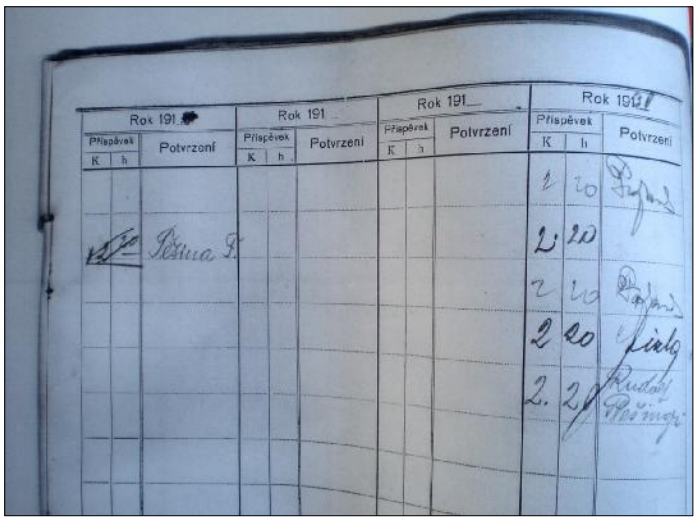

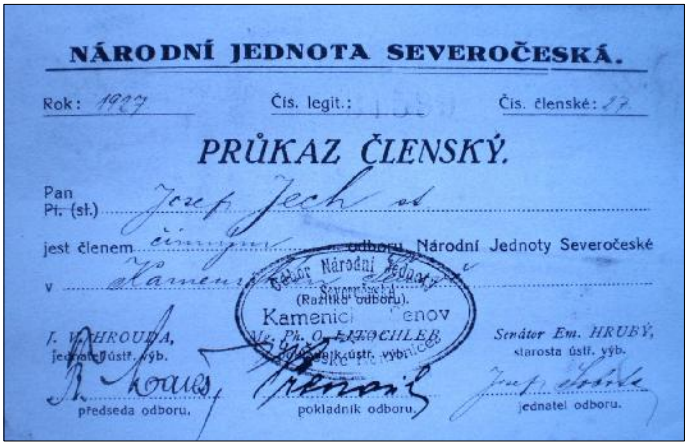
NÁRODNÍ JEDNOTA SEVEROČESKÁ.

Rok: 1927 Čís. legit.: Čís. členské:

PRŮKAZ ČLENSKÝ.

Pan
Pí. (sl.) Josef Jech st.

jest členem odboru Národní Jednoty Severočeské

v Kamenici

Kamenici

I. VRHOUDA, jednatel ústř. výb. — předseda odboru.

pokladník odboru.

Senátor Em. HRUBÝ, starosta ústř. výb.

jednatel odboru.

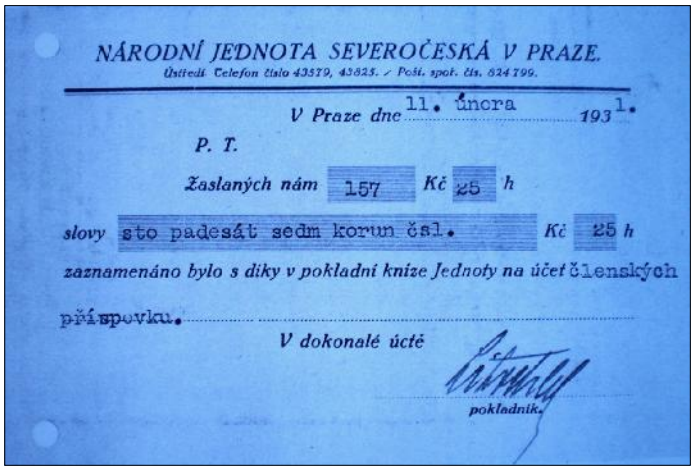
NÁRODNÍ JEDNOTA SEVEROČESKÁ V PRAZE.

Ústředí Telefon číslo 43579, 43825. ✓ Poší. spoř. čís. 824799.

V Praze dne 11. února 1931.

P. T.

Zaslaných nám 157 Kč 25 h

slovy sto padesát sedm korun čsl. Kč 25 h

zaznamenáno bylo s díky v pokladní knize Jednoty na účet členských příspěvku.

V dokonalé úctě

pokladník.

Na portrétní fotce prosíme o spolupráci – kdo by uhodl typ uniformy a rok, prosíme o zprávu do redakce Šenovských listů.

Naše okolí - místa, která pohladí
OYBIN

Romantická zřícenina gotického hradu a kláštera Oybin je největší turistickou atrakcí Žitavských hor a jednou z nejvýznamnějších památek Horní Lužice. Stojí na temeni mohutné pískovcové stolové hory (514 m), vystupující asi 120 m nad severním okrajem letoviska Kurort Oybin.

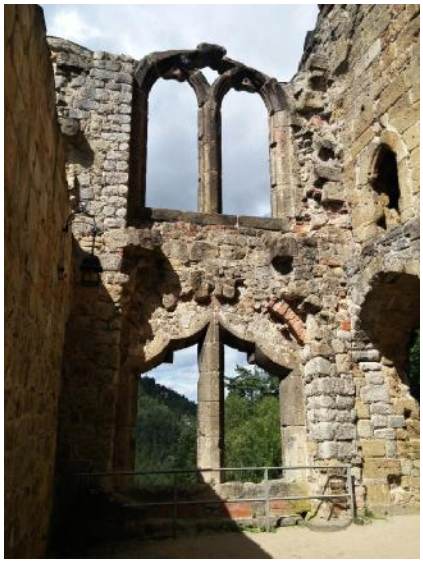

Můžeme zvolit tradiční cestu po silnici na Jablonné v Podještědí, nebo verzi přes Krompach, dát přednost krásné cestě vláčkem, který vyjíždí ze Cvikova, nebo autem do Olbersdorfu a odtud parním úzkokolejným vlakem do Kurort Oybinu. Na konci všech těchto cest nás čeká nevšední zážitek z prohlídky tohoto krásného místa. Úplně první zmínky o hradu pocházejí ze začátku 13. století. Žitavské panství patřilo rodu Ronovců. Podle zápisu žitavského městského písaře byl zakladatelem hradu Chval z Lipé, který podle pověsti skalnatou horu objevil při lovu medvědů v roce 1256. Roku 1290 se zde připomíná v listinách Čeněk z Ojvína, až v roce 1319 Jindřich z Lipé pocházející z tohoto rodu, celé území

(Pokračování na stránce 16)

(Pokračování ze stránky 15)
včetně hradu Ojvín předal králi Janu Lucemburskému výměnou za území na Moravě. Od roku 1346 přináležel hrad opět přímo pod českou korunu. Ve 14. století nechal hrad výrazně přestavět král Karel IV.. Hrad byl jeho velmi oblíbeným královským sídlem. Hrad měl velmi strategickou polohu na tehdejší zemské obchodní stezce z Čech do Lužice. V roce 1364 nechal císař Karel IV. na Ojvíně vybudovat císařský dům, který často využíval jako své odpočinkové sídlo. V roce 1366 rovněž započal se stavbou gotické-

ho kostela, který byl dokončen v roce 1384. O tom jaký význam lokalitě přikládal, svědčí to, že zadal stavbu Petru Parléřovi, kterému však v dokončení zabránila smrt. Dostavba tedy zůstala Matyášovi z Arrasu. Kostel byl budován ve dvou patrech nad sebou, horní a dolní.

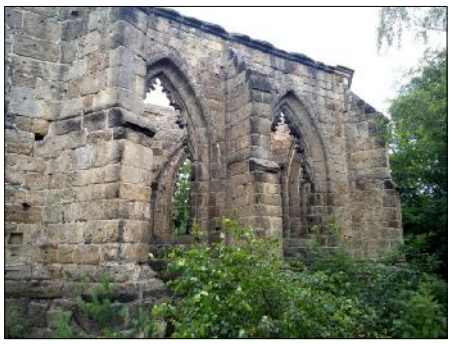

V roce 1369 založil císař klášter řádu celestýnů na Ojvíně. Nejvýznamnějším členem kláštera byl inkvizitor a převor (od roku 1395) Petrus Zwicker. Po dokončení jej 6. listopadu 1384 vysvětil k poctě Svatého Ducha, Panny Marie, sv. Václava a sv. Celestýna pražský arcibiskup Jan z Jenštejna. Ze staveb z doby krále Karla IV. se zde dochovala část císařské oratoře - kaple sv. Václava a chrám celestýnského konventu. Hrad byl až do druhé poloviny 16. století dále rozšiřován. V důsledku následné reformace byl ale klášter celestýnů zrušen, a tím začal pomalý úpadek celého místa. Roku 1577 udeřil do kostela blesk a kostel celý vyhořel. K dalšímu poškození následovalo po zřícení části skály v 18. století. V této době však byl hrad už neobydlený

a místními obyvateli údolí začal být využíván jako laciný zdroj stavebního kamene. S hradem Oybin souvisí také řada zajímavostí. Například - i když na něho dvakrát zaútočili husité, kteří celé okolí Žitavy dosti zplundrovali, hrad sám nikdy nebyl dobyt. Kvůli jeho bezpečné poloze zde byla po určitou dobu uložena i část královského pokladu z pražské katedrály. Téměř do konce 18. století se stal hrad zarůstající zříceninou, v období romantismu byly jeho trosky znovu odhaleny, ale ani potom nebyl nijak zvlášť udržován. Současný stav celého místa je výsledkem oprav, které započaly v roce 1990.

Můžeme se tedy pustit do prohlídky samotného královského hradu. První nezapomenutelný zážitek pro nás představují pozůstatky klášterního kostela, které jsou zčásti vytesané do pískovcové skály. Ohromila nás doslova také veliká, klenutá a nádherně zdobená gotická okna a překrásná křížová chodba, která nás dovede k původnímu klášternímu hřbitovu. Zde se nachází také nejstarší náhrobek středověkého rytíře, pocházející z roku 1550. Hřbitov stále slouží městečku Oybin. Celý objekt je velmi rozlehlý

a nabízí překrásný rozhled po okolí Žitavských hor a na nedaleké město Žitava.

Je to nádherné místo, které za návštěvu stojí. Hrad velmi čile žije, navštěvuje ho plno turistů, pořádají se tu různé koncerty, hradní a klášterní průvody mnichů a další zajímavé slavnosti v dobových kostýmech. Český návštěvník se tu cítí jako doma, vždyť tu na něj dýchne atmosféra věků, kdy tu žili, pracovali a bavili se naši předkové.

Drahomíra Liptáková
Henrieta Liptáková

Otevírací doba:
duben - říjen : 9:00 - 18:00
listopad - březen: 10:00 - 16:00
Vstupné:
dospělí: 5 €
děti: 2 €
zlevněné: 4,5 €
rodinné: 12 €
Od velikonočního pátku až do října jede každou půlhodinu z nádraží Oybin pod hrad horský vláček.

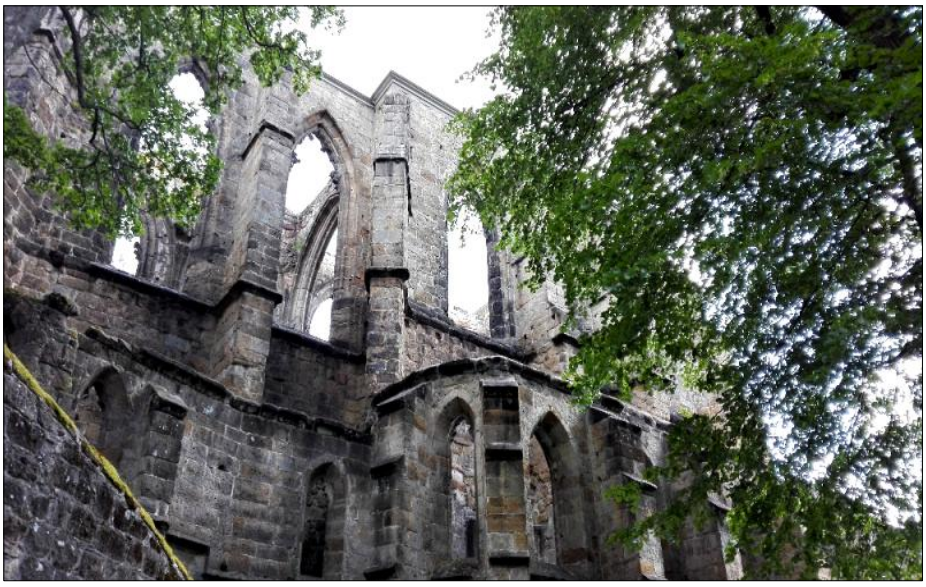

Projekt záchrany Starého hřbitova

V pondělí 15. 8. se na Starém hřbitově v Kamenickém Šenově rozběhla další část 1. etapy projektu ZÁCHRANA STARÉHO HŘBITOVA. Projekt si na svá bedra vzalo občanské sdružení Sonow, podpořené Česko-německým fondem budoucnosti, městem Kamenický Šenov a soukromými podporovateli z ČR i ze zahraničí.

Brigáda probíhala ve dnech 14. – 20. 8. a zúčastnili se jí také přátelé z partnerského města Rheinbachu u Bonnu se skupinou mladých sdružených pod KJI Merzbach i další dobrovolníci. Pod pečlivým odborným vedením restaurátorek byly náhrobky zbavovány mechu, hloubeny díry do země pro nové základy, čištěny spáry ve zdi i kamení a další práce. O další program a stravování brigádníků se postaral Spolek přátel Rheinbachu z Kamenického Šenova, ale zapojily se i Hravé děti o.s. z Prachně.

Nejen předseda spolku Radim Vácha, ale i někteří další dobrovolníci zde trávili část své dovolené. A tak bych ráda za všechny, kterým není osud historických náhrobků dokládající zdejší sklářskou tradici lhostejný, poděkovala hlavním organizátorům ze sdružení Sonow Radimu Váchovi a Adamu Hotařovi, Winfriedu Kernovi ze Sdružení přátel Kamenického Šenova z Rheinbachu, Haně Svobodové a Katce Ditterové ze Spolku přátel Rheinbachu i všem dalším za jejich entuziasmus a úsilí pro dobrou věc.

Helena Braunová

Foto: Pavel Čech

K u l t u r a a s p o l e č n o s t

Zprávy z muzea

Do sklářského muzea byla e-mailem zaslána tato fotografie. Je datována 1. máj 1963, v popisu fota jsou uvedena jména Pavla Horová, Mamadau Camara. Ženy mají na klopě označení s písmenem D. Obracíme se na šenovské pamětníky s dotazem - vzpomene si někdo z Vás na tento den? Pokud ano, kontaktujte prosím pracovnice muzea.

Zprávy z knihovny

Nově v našem fondu:

Karl R. Fischer – Doktor Kittel

– Severočeský Faust v legendách a pověstech.

Volný překlad německého originálu z roku 1924. Kniha se skládá ze tří částí. I. část tvoří pověsti. II část nás seznámí s životopisem a vznikem pověsti a III. část tvoří Novodobé dověty a léčitelská tradice tohoto rodu, který byl dobře znám po celých Jizerských horách. Kniha je velice pěkně upravena a stala se součástí našeho regionálního fondu.

Velké pexesové klání

V červenci se opět, jako každý rok, v dětském koutku konala veliká pexesová soutěž. Je určena pro mladší děti a jako ceny si děti domů odnášejí dětské knížky podle svého výběru. A jasný vítěz - jako každoročně, i letos, celé pexesové klání vyhrál opět David. Gratulujeme!

Akce, které nás čekají do konce roku:

Výstava fotografií – Ing. Tomáš Čmuchálek
Českosaské Švýcarsko a Lužické hory
Září – říjen 2016

Cestopisná přednáška – Týden knihoven
Termín konání: 5. října od 17.00

Literární beseda se spisovatelem – Vlastimil Vondruška
Termín konání: 26. října 2016 od 17.00 hod

Cestopisná beseda – Sýrie
Cestovatelé Petr Kvarda a Pavel Chlum
Termín konání: 7. prosince od 17.00 hod

Š e n o v s k ý s p o r t

Klubové soustředění biatlonového oddílu Kamenický Šenov

Ve dnech 6. 8. až 13. 8. 2016 proběhlo klubové soustředění v Rejdicích v Jizerských horách. V místě, kde turista marně hledá kousek roviny, byl každý trénink náročný. Po úspěšné jarní polovině sezony bylo třeba tvrdě potrénovat, aby úspěchy pokračovaly i na podzim v Českém poháru a na mistrovství republiky. Všichni účastníci přistoupili k tréninkovým jednotkám s elánem, od těch nejmenších až po dorostence. Postupně se zlepšovala střelba (po měsíční přestávce bylo co dohánět), únavou se zpomaloval běh, ale to nebylo na překážku tréninku od rána do večera. Děti absolvovaly každodenní ranní rozcvičku, večerní výklus, několik kontrolních závodů, střelecký souboj, „olympijský desetiboj“, výlet na nejvyšší kopec okolí s rozhlednou.

Podmínky na chatě Štěpánka jsou téměř ideální. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na hladkém průběhu soustředění. V kuchyni se zabydlely Michaela Bažantová, Petra Majcherová a Lenka Vašáková, tréninky vedli Šárka Půlkrabová a Jan Půlkrab. Díky zodpovědnému chování všech účastníků nedošlo k žádnému problému ani zranění.

Jan Půlkrab

2. kolo Českého poháru v letním biatlonu - Bystřice pod Hostýnem

Opět úspěšné kolo Českého poháru pro biatlonisty z KB Kamenický Šenov, které se uskutečnilo v termínu 24. 6. - 26. 6. 2016. Tentokrát naši závodníci bojovali nejen s velkou konkurencí ve všech kategoriích, ale také s nástrahami počasí. Téměř nesnesitelné vedro bylo závodníkům velkým soupeřem. V sobotu se dařilo Nice Majcherové. V závodě s hromadným startem starších dorostenek zvítězila, i když v závěru už jen kontrolovala náskok před soupeřkami. K ní se přidala Jana Gittlerová v kategorii žen nad 30 let třetím místem. Obstál i Josef Zátka, ve své kategorii byl pátý. Odpoledne se medailově neprosadili žáci klubu, ale nedá se říci, že se nedařilo. Filip Bažant a Jan Zátka se seřadili za sebou na 15. a 16. místě. Adélce Vašákové se podařila polovina závodu, po které byla na druhém místě v rozběhu závodu žákyň 11 - 12 let. Druhá střelba se jí už tak nepovedla a Adélka skončila celkově v třetí desítce pořadí. To vše když v kategoriích závodí 60 závodníků.

V neděli se ochladilo a nám se dařilo ještě více. Dopoledne závodili žáci a zacinkala medaile Janu Zátkovi. Podařila se mu střelba a s jedním minutým terčem skončil na třetím místě. Ve stejné kategorii zopakoval Filip úspěšný závod ze soboty a byl šestnáctý. Závod se podařil také Adélce Vašákové, skončila na 21 místě. Odpoledne se prosadil na stupně Josef Zátka, výbornou střelbou se probojoval na druhé místo. K němu se přidala Nika Majcherová a opět vítězně. Nika je tak jediná závodnice, která zvítězila ve všech závodech Českého poháru.

Jan Půlkrab

Jeden z nejstarších triatlonů na severu Čech odstartuje v Kytlici již tuto sobotu

Historie triatlonu v Kytlici se začala psát v osmdesátých letech minulého století, kdy se členové běžkařského oddílu z Polevska rozhodli uspořádat triatlon na krátké trati. Na začátku to byl nápad z hecu, to se psal rok 1986. Od té doby se Kytlický minitriatlon koná nepřetržitě vždy druhou sobotu v srpnu a řadí se tak mezi nejstarší triatlony na severu Čech. Závodníky zavede do krásných koutů Lužických hor a především do malebné Kytlice. Po celou dobu si triatlon drží pověst akce s přátelskou rodinnou atmosférou určené pro všechny výkonnostní kategorie. Vedle jednotlivců se na start mohou postavit i stále populárnější družstva. Letošní jubilejní ročník se koná v sobotu 13. srpna a je stejně jako v minulých letech zařazen do oblíbeného outdoorového seriálu Lužický horal. Dějištěm závodu

(Pokračování na stránce 19)

(Pokračování ze stránky 18)
je areál hřiště a koupaliště TJ Kytlice.

Závodníci absolvují půl kilometru plavání v osvěžující vodě místního rybníku. Po něm následuje horské kolo, jehož trasa byla letos upravena a prodloužena na 22 km. Cyklistická trať se vlní po silničkách a lesních cestách Lužických hor. Nakonec přichází na řadu běh, který je právem považován za třešničku a nejtěžší část triatlonu. Běžecký okruh měří 7 km přes kopce, lesy a pastviny. Tři disciplíny plavání – kolo – běh lze absolvovat jednotlivě nebo ve tříčlenné štafetě.

Pro zájemce připravují pořadatelé na středu 10. 8. prohlídku trasy. Od 17:30 si závodníci mohou projet cyklistickou část a od 19:00 se mohou seznámit s běžeckou tratí. Sraz je na hřišti v Kytlici.

Prezentace a příjem přihlášek proběhne na kytlickém hřišti od 8:30 do 10 hodin. Start závodu je rozdělen do dvou vln, v 11:00 odstartují muži a veteráni. V 11:20 se na trať vydají ženy, dorost a družstva. Vítěze čekají zajímavé ceny od sponzorů závodu a nebude chybět ani tradiční losování tomboly o ceny a poukázky. V rámci jubilejního ročníku bude vyhlášena speciální kategorie pro Kytličáky, tzn. pro obyvatele a chalupáře z Kytlice, Falknova a Mlýnů. Triatlon pořádá oddíl běžeckého lyžování SKI Polevsko ve spolupráci s obcí Kytlice, Sborem dobrovolných hasičů a TJ Kytlice. Více informací najdou zájemci na www.skipolevsko.cz.

Seriál Lužický horal, jehož je triatlon součástí, vyvrcholí 22. 8. za podpory Pivovaru Cvikov závodem s názvem Pivovarské MTBO ve Cvikově. Více informací k seriálu na www.luzickyhoral.cz.

Jan Šmíd, SKI Polevsko,
www.skipolevsko.cz,
ski.polevsko@email.cz
Foto: Petrtýl; archiv R. Špačka

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

Ing. Tomáš Čmuchálek

Českosaské Švýcarsko a Lužické hory

září – říjen 2016

Lípa Musica

Mezinárodní hudební festival

14. září – 10. listopadu 2016

15 let ve společnosti hudby

KDYŽ SKLO ZPÍVÁ

sobota 15. října, 19.00

Kamenický Šenov, kostel Narození sv. Jana Křtitele

Sinfonia di vetro – zpěv a skleněná harmonika (Německo)

Mozart | Beethoven | Naumann | Röllig | Schulz
Smittbaur | Zelter | Zumsteeg | Schumann

200,- Kč

Partner koncertu: Kamenický Šenov

www.lipamusica.cz

Festival se koná za laskavé podpory: Liberecký kraj, Česká Lípa, Ministerstvo kultury, Ústecký kraj, Bohemian Heritage Fund, LESY ČR

Hlavní partneři festivalu: Cvikov Pivovar, Ještědská stavební

Oficiální partneři: Hotel Berg, CarTec Liberec

Hlavní mediální partneři: Vltava Český rozhlas, rtm+

Za mediální podpory: Harmonie, Opera+, Prager Zeitung, Xantypa

Centrum pro vzdělávání a kulturu v Novém Oldřichově (CVAK)

Ještě jste o nás neslyšeli? Slyšeli jste o nás, ale ještě jste nás nenavštívili? Dovolte, abychom se tedy představili. ☺

Jsme **nově zrekonstruované** Centrum pro vzdělávání a kulturu. K rekonstrukci došlo v letech 2014 a 2015 díky dotačnímu projektu „Aktivní mládež bez hranic" v rámci Programu na podporu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko.

Od května 2016 je pro veřejnost **otevřen klub, včetně venkovní terasy**. Ve CVAKu se **realizují oslavy** narozenin, svatební hostiny, víkendové team-buildingy.
Jelikož jsme vzdělávací a kulturní centrum, realizujeme pro veřejnost celou **řadu vzdělávacích a kulturních akcí** zaměřených **na všechny věkové kategorie**. Možná jste se někteří z Vás zúčastnili „Jazzového večera" nebo jste v průběhu letních měsíců zavítali se svými dětmi na „Letní pohádkování". ☺

Létem však akce ve CVAKu nekončí, připravujeme **celou řadu dalších akcí**, ať už divadelní vystoupení pro dospěláky, country večer, nebo třeba herní dny pro každou věkovou kategorii a přednášku o projektu Green Life a Blue Life OS Prales dětem. Máte se opravdu na co těšit!

Přijďte se k nám podívat! Příjemné prostředí, zajímavé akce a příjemní lidé ☺

Najdete nás v Novém Oldřichově, Mistrovice 91. Více informací na www.centrumcvak.cz a sledovat nás můžete také na Facebooku.

Otevírací doba CVAKu pro veřejnost

Čt 11:00 – 20:00
Pá 11:00 – 22:00
So 11:00 – 22:00
Ne 11:00 – 20:00

V PONDĚLÍ 3.10.16
SE U PANSKÉ SKÁLY
(U MARIÁNSKÉHO SLOUPU)

KONÁ
DRAKIÁDA.

Přijďte s rodiči, prarodiči, příbuznými, atd.... pouštět svého vyrobeného (nebo zakoupeného) draka.

ZAČÁTEK JE V 15 HOD.

Na drakiádu vás zve ZŠ a MŠ Prácheň.

SKLÁŘSKÉ MUZEUM KAMENICKÝ ŠENOV

Osvobození 69, www.muzeumskla.cz

Vás srdečně zve na výstavu

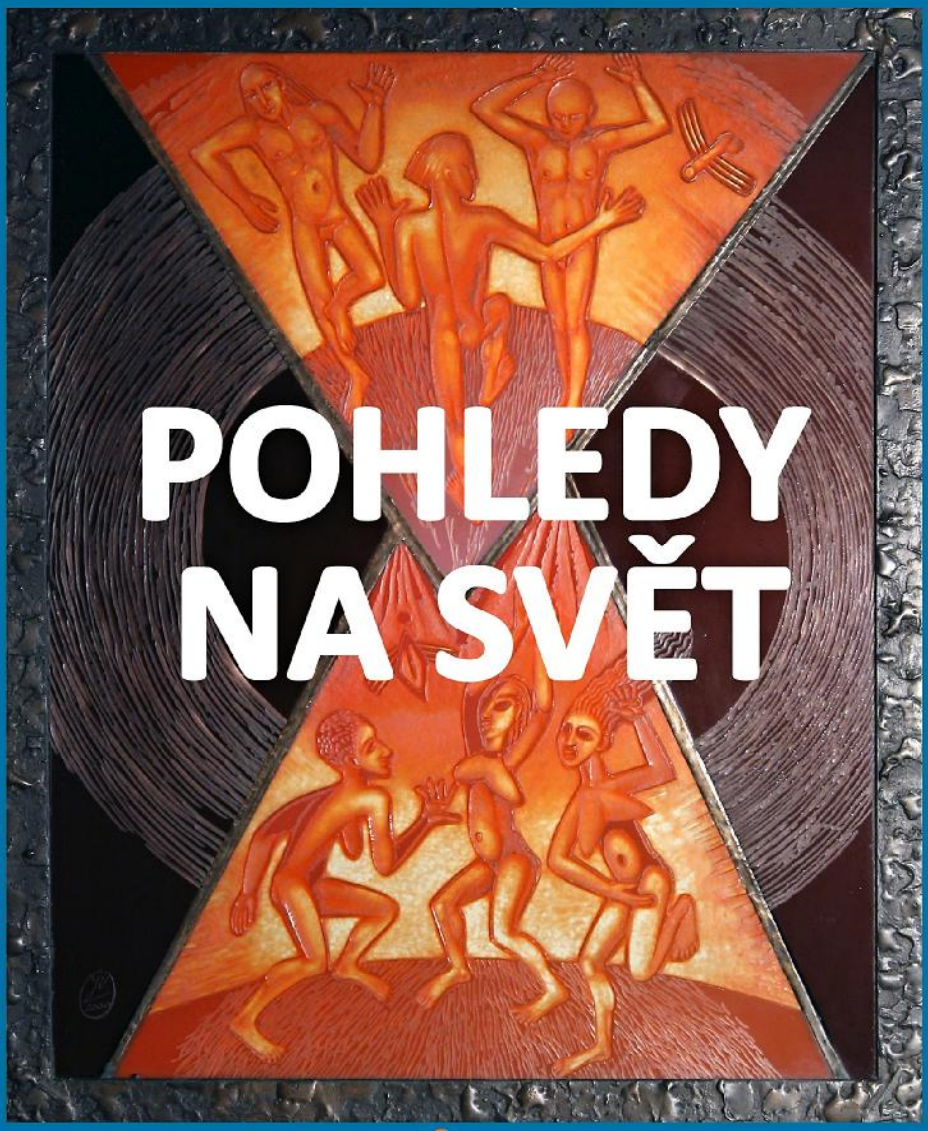

www.votrubova.com

RYTÉ SKLO JAROSLAVY VOTRUBOVÉ

Otevřeno: 11. září až 30. listopadu 2016

září: Út-Ne 10.00 - 17.00

říjen: Út-Ne 10.00 - 16.00

listopad: St & So 10.00 - 16.00

placená inzerce

VoZP 201

VOJENSKÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČR

» Vaše jistota zdravotní péče «

www.vozp.cz

placená inzerce

PŘIJMEME
DĚLNÍKY
DO SKLÁŘSKÉ VÝROBY

- jedná se o zabrušování hran malých skleněných polotovarů (do 80g)
- předchozí zkušenost s broušením není nutná, práci zaučíme
- jednosměnný provoz, pracovní doba od 6:00 - 14:30
- pro maminky s dětmi možnost zkráceného úvazku od 7:00 - 14:30
- úkolová mzda dle výkonů **11 000 – 17 000 Kč čistého**
- místo výkonu práce: Aveniro s.r.o., B. Egermanna 471, Nový Bor (naproti benzinové pumpě OMV u Lidlu)

V případě zájmu volejte na tel.: 739 451 373

placená inzerce

Přijmu

schopného zedníka, lakýrníka
k natření oken a dalších
dřevěných částí domu
a pomocné dělníky
pro rekonstrukci domu
v Kamenickém Šenově,
pravděpodobný nástup prací je
září 2016,
případně po dohodě.
Kontakt tel. 777 940 743
nebo 774 760 666

placená inzerce

KONTROLY - REVIZE

podle zákona 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

• KOTLŮ NA PEVNÁ PALIVA

• KRBOVÝCH KAMEN S VÝMĚNÍKEM

odborně způsobilá osoba podle zák. 201/2012 Sb.

Trtíkova 13, K.Šenov

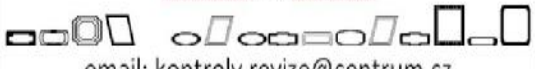

email: kontroly.revize@centrum.cz

NEZAPOMEŇTE SI VČAS SPLNIT SVOU ZÁKONNOU POVINNOST

Pozn.: kontroly se týkají i krbových kamen s výměníkem od příkonu 10 kW, tedy od výkonu již cca 6 kW! (podle účinnosti daných kamen)

Žijeme na kraj

Ing. Lidie Vajnerová, MBA

kandidátka na hejtmana
Libereckého kraje

Budoucnost
pro Liberecký kraj

ZMĚNA dobrá pro občany

Mgr. Jiřímu Římánkovi, manažerovi, podnikateli a nyní kandidátovi Změny pro Liberecký kraj, jsme položili několik otázek.

Kandidujete v blížících se krajských volbách na 4. místě kandidátky Změny. Jak jste se vlastně ocitl v politice?
Téměř 20 let jsem řídil známou a úspěšnou marketingovou agenturu v České Lípě. Po tak dlouhé době jsem chtěl své zkušenosti využít také v jiné oblasti. Vedení agentury jsem předal svým společníkům, zůstal jsem ovšem jejím spolumajitelem. Před třemi lety jsem se seznámil s lidmi ve Změně pro Liberec v čele s Janem Korytářem, proslulým bojovníkem proti korupci, a Zuzanou Kocumovou, mistryní světa ve Spartan Race. Poznal jsem tam i další skvělé lidi, kterým nejde o osobní prospěch, ale chtějí zlepšit poměry ve svém městě a kraji, a přijal jsem jejich nabídku, abych v hnutí Změna působil jako manažer. A nyní nastala doba, kdy se chci do veřejného života v kraji zapojit ještě aktivněji. V Kamenickém Šenově mi bude určitě hodně nápomocen pan Radim Vácha, který také kandiduje za Změnu pro Liberecký kraj.

Může kraj vůbec nějak ovlivnit život lidí?
Kraj sice má podobně jako obce a stát povinné výdaje, ale pořád mu zbývají stovky milionů na jeho priority a ty určuje vedení kraje. Rozhoduje, do čeho bude investovat, co vybuduje, koho podpoří. Může tak silně ovlivnit život svých občanů. Já osobně jsem pro to, aby kraj více podporoval i menší organizace, spolky, různé sportovní a kulturní skupiny, kteří umožňují aktivní účast co největšího počtu lidí. Raději podpořím cvičení dětí než profesionálního sportovce.

Jak můžete být užitečný Vy?
Já jsem realizátor a dotahovač. Rád se obklopuji chytrými a šikovnými lidmi a jejich dobré návrhy se snažím uvést efektivně do života. Budu rád, když mi občané budou psát své náměty a nápady na e-mail **rimanek@zmena.cz**, protože

Jiří Římánek coby Shrek na akci Čmeláka

„Pana Jiřího Římánka jsem poznala při volbách v roce 2013, kdy jsme šli společně do voleb se Změnou. Pan Římánek byl vždy korektní a pracovitý. Věděla jsem, že patří k lidem, na které se mohu spolehnout. To je jedna z důležitých vlastností každého kandidáta. Proto jsem ráda, že kandiduje."

Táňa Fischerová,
herečka, spisovatelka, předsedkyně Klíčového hnutí, kandidátka v prezidentských volbách 2013

mezi lidmi je moudrost. Kromě toho, že jim budu pozorně naslouchat a vše užitečné prosazovat, najdou u mne zastání. Pracovitost, trpělivost, zdvořilost a určitá pozitivní zavilost mohou být silnější než ostré lokty a hrubé prosazování moci.

Prozraďte ještě něco o sobě.
Vystudoval jsem učitelství matematiky a dodnes mne baví, když mohu někomu s matikou poradit. Rád chodím s naším kavkazským pasteveckým psem na procházky do přírody. Hraji Českolipskou amatérskou florbalovou ligu. A nevadí mi být objektem legrace, když mne Čmelák – Společnost přátel přírody požádal, abych dělal Shreka na jeho akci v mokřadech Jablonné, rád jsem pomohl. Mou velkou oporou je moje manželka, coby tzv. Plavající tetička možná učila plavat i děti vašich čtenářů.

Další číslo Šenovských listů
vyjde 1. 10. 2016
uzávěrka je 15. 9. 2016

Ceny inzerce
1 strana 800 Kč+21%DPH
½ strany 400 Kč + 21% DPH
¼ strany 250 Kč+21%DPH

Šenovské listy v elektronické podobě
na internetu vždy po 20. v měsíci na
www.kamenicky-senov.cz

Náklad 500 ks
Distribuční místa Šenovských listů:

Trafika Nero – náměstí T. G. M.
Pekárna – U zastávky „Náměstí“
Potraviny U Panoušků - ulice Lidická
Městská knihovna - ulice Nová
Pokladna Městského úřadu Kamenický Šenov
Stanislav Blažejovský – pneuservis – ulice Smetanova
Preciosa Lustry, a.s. – kantýna
Hospůdka „Dřevěnka“ Prácheň
Samoobsluha Prácheň

Šenovské listy, evidenční číslo MK E12267,
redakce: Drahomíra Liptáková, Ing. Šárka Svitáková, Kateřina Zaťková
DTP a tisk: C-PRINT Cvikov

SKLO A SVĚTLO – Minulost a budoucnost sklářského školství

Oslavy 160. výročí založení SUPŠS

23. – 24. září 2016

Kamenický Šenov

Pátek 23. 9. 2016
Noc skla a světla

15:00 Přivítání hostů
Taneční a hudební vystoupení
Sklářská show na huti Elias Palme
Projekce a light show
Ohňová show

Sobota 24. 9. 2016
Sjezd absolventů

9:00 – 16:00 Registrace absolventů a možnost prohlídky školy
10:00 – 13:00 Konference k historii školy
14:00 – 15:00 Průvod masek městem
19:00 – 24:00 Společenský večer v Kulturním domě

VIII. sjezd absolventů

SUPŠS Kamenický Šenov

160let

„Akce je součástí projektu „SKLO A SVĚTLO – Minulost a budoucnost sklářského školství" podpořeného Evropskou Unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj z Programu spolupráce Česká republika – Svobodný stát Sasko 2014–2020 v rámci Fondu malých projektů Euroregionu Nisa."

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung. Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj.

EUROREGION neisse–nisa–nysa